

Vispråmen Storcken

Den 5 november 2001 på Musikmuseet i Stockholm i samarbete med SKAP, Föreningen Svenska Kompositörer Av Populärmusik.

Bland alla de aktiviteter som gjorde hösten 2001 på Musikmuseet till en lång kavalkad med svensk populärmusik ägnades en kväll åt Vispråmen Storcken. Pråmen blev sextiotalets legendariska tummelplats för Stockholms vissångare med Skepparn Cervin, Sid Jansson och Git Magnusson vid rodret. Här samlades ungdomliga skaror i skuggan av Västerbron på en pråm som några entusiaster 1962 förvandlade till en jazz- och vispråm. Först låg pråmen vid Kanaanbadet i Blackeberg men i början av hösten 1962 flyttades den till sin slutliga plats, Smedsudden vid Marieberg på Kungsholmen.

I augusti 1965 började Sid Jansson som programvärd och i april året därpå fick han hjälp av viskompisen Git Magnusson. De kunde på seminariekvällen berätta att det blev ungefär 350 viskvällar under åren 1962-1969. Då hann det sjungas uppskattningsvis 13.000 visor, framföras c:a 300 instrumentala nummer och läsas upp bortåt 500 dikter och prosastycken. Åtskilliga radio- och TV-program spelades in i den gamla pråmens innandöme. Under visfestivalen i september 1968 sändes "Vi på pråmen", en radioserie om elva 50-minutersprogram med Cornelis Vreeswijk som programvärd och med massor av gästartister.

1969 tog festen slut. 27-30 september var det gravöl i fyra dagar och från och med onsdagen den 1 oktober såg det alldeles ohyggligt tomt och konstigt ut vid den vanliga kajplatsen. Epoken Vispråmen Storcken var förbi.

Om allt detta sjöng och berättade ledamöterna Alf Hambe, Sid Jansson och Git Magnusson i sällskap med Ewert Ljusberg under Svenska Visakademiens seminarium på Musikmuseet en novemberkväll 2001.